

Geopark Barrandien otevřen

Barrandian Geopark Opened

Irena Jančaříková¹

Abstract

The Barrandian geopark is an open-air exposition located in the yard of the Museum of the Czech Karst in Beroun. On display there are typical Barrandian rocks divided into five main groups according to their age: Late Proterozoic, Cambrian, Ordovician, Silurian and Devonian. The main exposition message is the familiarization with the Barrandian geological structure, even for total laymen. The exhibition was festively opened on May 31, 2003.

Dne 31. května 2003 byl v Muzeu Českého krasu v Berouně slavnostně otevřen "Geopark Barrandien". Jedná se o expozici pod širým nebem situovanou na muzejním dvoře o rozloze 340 m². Hlavním posláním expozice je seznámení s geologickou stavbou Barrandienu, a to i pro naprosté laiky.

Úvodní panel přehledně podává základní informace o regionální geologické jednotce Barrandien, zejména o jejím časovém a prostorovém rozšíření. Seznamuje také s realizátory celého projektu.

Jádrem expozice jsou vystavené barrandienské horniny. V geoparku je instalováno 23 hornin, z toho 11 hornin má hmotnost několik tun a bylo je třeba transportovat pomocí těžké techniky. Horniny jsou rozděleny podle stáří do pěti základních skupin - svrchní proterozoikum, kambrium, ordovik, silur a devon. U každé skupiny je umístěn panel se základními informacemi o vystavených horninách - název, stáří, lokalita, podrobný popis složení a vzniku, fotografie místa odběru. U některých hornin je též mikrofoto výbrusu s popisem. Výhodou expozice je, že zde chybějí obligátní muzejní cedulky typu "nedotýkejte se". Naopak, návštěvník si může kameny osahat dle libosti. Geopark dokonce s oblibou navštěvují i nevidomí a slabozrací.

Chloubou geoparku, kterou však ocení spíše odborníci je unikátní profil pražskou pánví Barrandienu, tedy úplný vrstevní sled od spodního ordoviku až po střední devon. Celkem je zde vystaveno 32 kusů hornin zformátovaných do destiček o rozměrech asi 15x20 cm. Profil je doplněn informačním panelem se stratigrafickými tabulkami v barevném provedení a charakteristikou jednotlivých útvarů.

Pro zpestření je v geoparku vystaven dopravní vozík kolejové přepravy a lanovková korba s autentickým horninovým materiálem.

Lahůdkou pro návštěvníky je tzv. "kameníště", kde jsou malé úlomky hornin z různých lokalit, často obsahující zkameněliny. Návštěvníci si mohou tyto kameny důkladně prohlédnout a pokud se jim některý vzorek zalíbí, odnesou si ho domů na památku. Kameníště je tudíž třeba neustále doplňovat zejména vzorky z opuštěných i činných lomů.

Při odchodu z geoparku si návštěvníci ověří své čerstvě nabyté vědomosti prostřednictvím oblíbené disciplíny - "poznáváme typické horniny Barrandienu". Je zde vystaveno 12 druhů typických barrandienských hornin se schovanými názvy. Pokud si není návštěvník s určením horniny jistý, stačí zdvihnout posuvná dvířka pod kterými jsou správné názvy.

Pokud návštěvníka nadchne prohlídka geoparku natolik, že se bude chtít ještě podrobněji seznámit s oblastí Barrandienu, je pro něj v interiéru muzea připravena "Geologicko - paleontologická expozice Barrandien". Ta vznikla již v roce 1997 (Jančaříková 1998) a jsou zde vystaveny zejména typické barrandienské zkameněliny. Kromě toho expozice informuje o pokryvných útvarch Barrandienu. Tak se obě expozice o Barrandienu, v interiéru i v exteriéru muzea vzájemně doplňují.

O realizaci Geoparku Barrandien se začalo vážně uvažovat již v roce 1999, kdy Ministerstvo kultury ČR vyhlásilo tzv. "Projekt Milénium". Do tohoto projektu berounské muzeum přihlásilo Geopark Barrandien. Tím se věci daly do pohybu. Největším problémem bylo získat finanční prostředky na realizaci geoparku ve výši 1 500 000 Kč, což se mnoho nedařilo. Celý projekt byl totiž po všech stránkách velmi náročný a daleko přesahoval rámec běžných muzejních aktivit. Dostatečné finanční prostředky se podařilo získat od Ministerstva financí ČR až v roce 2002. V srpnu 2002 však přišla katastrofální povodeň (Jančaříková 2002), která zaplavila muzeum do výšky 1,86 metru, způsobila nedozírné škody a samozřejmě pozdržela termín otevření geoparku.

Vše se nakonec v dobré obrátilo a geopark byl v květnu 2003 otevřen pro veřejnost. Otevírací doba v geoparku je stejná jako v muzeu, tedy každý den kromě pondělí, avšak pouze od dubna do října. Vchod do expozice je ze Slapské ulice, která ústí na Husovo náměstí v Berouně hned vedle muzea. Vstupné je zdarma, neboť geopark slouží také jako oáza klidu a odpočinku v centru města. Kromě kamenů je zde také dostatek zeleně - stromy, řada druhů květin, keřů, trávničky atd. Velmi příjemně působí jezírko s vodou tekoucí po malé kaskádě. Nechybějí samozřejmě ani lavičky. V geoparku je pro návštěvníky k dispozici průvodce, který je ochotný v případě zájmu expozici provést. Pro zahraniční návštěvníky je připravena anglická verze libreta.

Je potěšitelné, že ohlasy na Geopark Barrandien jsou velmi příznivé. Trvalá expozice byla umístěna v srdci Barrandienu, je přehledná, dobře uspořádaná a velmi instruktivní. Odpovídá dokonce i moderním evropským muzejním trendům. A co je hlavní - skutečně přitahuje návštěvníky. Vždyť jen na slavnostní otevření, které moderoval Michal Jančařík, se přišlo podívat 250 lidí! První sezónu, tedy od 31.5. do 31.10. 2003 navštívilo Geopark Barrandien již 12 455 lidí. Na berounské poměry je to veliký úspěch. Pracovníky muzea pochopitelně nesmírně těší, že se úspěšně podařilo realizovat tak náročný projekt, jakým Geopark Barrandien je. Popřejme mu tedy i do budoucnosti hodně spokojených návštěvníků.

Literatura:

- Jančaříková I. (1998): Průvodce geologicko - paleontologickou expozicí Barrandien v Muzeu Českého krasu v Berouně. - *Čes. kras (Beroun)*, 24: 95-101.
- Jančaříková I. (2002): Povodeň v Muzeu Českého krasu v Berouně. - *Čes. kras (Beroun)*, 28: 47.

¹ Muzeum Českého krasu, Husovo náměstí 87, 266 01 Beroun,
e-mail: irena.jancarikova@cbox.cz
Čes. kras (Beroun), 29 (2003), 48-51
ISSN 1211-1643
ISBN 80-902098-7-4

Geologické exkurze k deseti letí Muzea Českého krasu

Geological Excursions on the Occasion of the Decade of the Museum of the Czech Karst

Abstract

The Beroun Museum was founded as early as 1892. In 1993 it was renamed, and since it has been called the Museum of the Czech Karst. Two geological excursions with attractive programmes were held on the occasion of the decade anniversary. The participants, mainly inhabitants of Beroun and its environs, visited world-famous localities, such as Skryje, Koněprusy, Klonk near Suchomasty, Kosov Quarry, Chrštenice Mine etc.

Muzeum Českého krasu slavilo 1. června 2003 již desáté výročí svého vzniku. Jinak "Městské museum v Berouně" bylo založeno již v roce 1892 (Jančaříková 1998). V roce 1954 bylo předáno Okresnímu národnímu výboru v Berouně a přejmenováno na "Okresní museum v Berouně". "Muzeum Českého krasu v Berouně" vzniklo na základě rozhodnutí přednosty Okresního úřadu v Berouně 1. června 1993. Od 1. ledna 2003, kdy má muzeum nového řizovatele - Krajský úřad Středočeského kraje, se berounské muzeum nazývá jen "Muzeum Českého krasu".

Desáté výročí vzniku Muzea Českého krasu jistě stojí za povšimnutí, ale žádné oslavy se bohužel nekonaly. Bylo to způsobeno jednak obdobím bezvlády v muzeu, kdy odešel ředitel a nikdo nový dosud nenastoupil (viz příspěvek "Opět střídání stráží v Jenštejnském domě" v tomto čísle) a také spoustou starostí s odstraňováním škod po povodni. Jedinou akcí, která se na počest vzniku Muzea Českého krasu konala, byla geologická exkurze. Tato exkurze se konala také u příležitosti otevření nové expozice Geopark Barrandien (viz příspěvek "Geopark Barrandien otevřen" v tomto čísle).

Geologická exkurze uskutečněná 1. června 2003 byla poněkud netradiční, určená pro širokou veřejnost. Zájem o exkurzi byl veliký, místa v autobuse byla obsazena již tři týdny před termínem jejího konání. Jedno auto jelo

dokonce za autobusem. Program exkurze byl totiž velmi atraktivní. Začal prohlídkou nově otevřené expozice Geopark Barrandien s výkladem geologa. Účastníci poté nasedli do autobusu, který je odvezl na Hudlickou skálu tvořenou proterozoickými bulizny. Největší lahůdkou byla bezesporu návštěva Skryje - muzea, památníku Joachima Barranda a klasické Barrandovy lokality Skryje-Luh, kde byl možný sběr zkamenělin ve skryjských břidlicích. Následoval návrat do Berouna, oběd a přesun do oblasti Zlatého koně u Koněprus. Zde si účastníci exkurze nasbírali zkameněliny v devonských vápencích v Houbově lomu a z vrcholu Zlatého koně si prohlédli jak se těží vápence ve Velkolomu Čertovy schody. Poslední zastávkou byl památník světového stratotypu hranice silur/devon pod Klunkem v Suchomastech. Exkurzi vedla RNDr. Irena Jančaříková, geoložka berounského muzea.

Exkurze měla velký úspěch a účastníci si spontánně vyžádali konání další akce. Ta se uskutečnila 12. října 2003. Účastníci si prohlédli turisticky přístupnou Chrštenickou šachtu, kde se těžily železné rudy. Navštívili dálniční zářez Levín s vrstvami nejvyššího ordoviku a důkladně si prohlédli lom Kosov s jeho téměř celým silurským vývojem.

Z muzejnického hlediska je velmi potěšující, že široká veřejnost začíná objevovat kromě historických památek a živé přírody také přírodu neživou, která stála doposud stranou zájmu. Závěrem lze s radostí shrnout, že desetileté výročí vzniku Muzea Českého krasu bylo široké veřejnosti přece jen úspěšně připomenuto, alespoň co se týče geologie.

Literatura:

■ Jančaříková I. (1998): Historie berounského muzea s přihlédnutím ke geologickým sbírkám. - *Čes. kras (Beroun)*, 24: 5-16.

Seminář geologů muzeí České a Slovenské republiky, Prudká na Moravě 2.-5. června 2003

The Seminar of the Geologists from the Czech and Slovak Museums, Prudká, Moravia, 2-5 June 2003

Abstract

The meetings of museum geologists have many years' tradition. This year the geologists met in Moravia, north of Brno. They were informed about geological situation in the region, about activities of the museum association, and about possibilities of computer programme for geological collection cataloguing. The terrain excursions oriented on palaeontological, mineralogical, montanistic and karsological localities were instructive. The seminar for 37 museum geologists from the Czech and Slovak republics was very interesting.

Tradiční setkání muzejních geologů pečlivě připravili kolegové z Moravského zemského muzea v Brně. Seminář se konal v rekreačním středisku Prudká, asi 10 km od Tišnova a zúčastnilo se ho 37 muzejních geologů.

V pondělí odpoledne proběhlo zahájení semináře a jeho přednášková část. Geologové se seznámili s geologickou situací okolí, byli informováni o činnosti Asociace muzeí a galerií, o situaci muzeí ve Slovenské republice, seznámili se s verzí počítačového programu DEMUS vhodnou pro katalogizaci geologických sbírek a vyslechli poutavou přednášku kolegy Šmerdy o geologicko-zoologické expedici do Sýrie.

Úterý a středa byly exkurzními dny. Terénní exkurze byly zaměřeny na paleontologické, mineralogické, montanistické a karsologické lokality tak, aby se účastníci semináře co nejlépe seznámili s geologickými poměry severně od Brna.

K navštíveným lokalitám patřila např. Obora s nálezy hmyzu a obojživelníků z permokarbonu Bozkovické brázdy. Křídové sedimenty perucko-korycanského souvrství s hojnou faunou zejména mlžů zhlédli geologové v opuštěném lomu Malý Chlum. Z mineralogických a montanistických lokalit byla velmi zajímavá prohlídka dobývek a obvalů dnes již opuštěného ložiska stříbrných rud Rozseč nad Kunštátem s převládající rudninou sfaleritem a galenitem. Následovala prohlídka štěpánovského rudního revíru, konkrétně starých obvalů nad Kupferstolou, kde se již od středověku těžily stříbrné a měděné rudy.

Velkým zážitkem byla návštěva klasických lokalit střední části Moravského krasu, jako např. Státní přírodní rezervace Josefovské údolí s technickou památkou Františkova huť, s jeskyní Jáchymkou, průchozí jeskyní Kostelíkem a vývěry Jedovnického a Křtinského potoka. Nechyběla ani prohlídka známé jeskyně Býčí skála. Vydařila se i návštěva obce Rudice s prohlídkou geologické a speleologické expozice ve větrném mlýně, geoparku, nedalekého Rudického propadání a návštěva lokality Rudice-Seč se spodnokřídovými písky a jíly rudických vrstev.

Ve čtvrtek se účastníci semináře rozjížděli domů bohatší o krásné zážitky a předané zkušenosti z činnosti geologů v jiných muzeích. Skončil seminář v roce 2003 a všichni se již těší na seminář v roce 2004, který připraví RNDr. Miroslav Hornáček ze Západoslovenského muzea v Trnavě.

Opět střídání stráží v Jenštejnském domě

Re-changing of the Guards in Jenštejn's house

Abstract

On June 16, 2003 a new headmistress, RNDr. Karin Kriegerbecková, Ph.D., took office in the management of the Museum of the Czech Karst in Beroun. Her priority task is the liquidation of flood damage which affected the museum in August, 2002. The new manager's predecessors were PhDr. Jana Čapková (1962-2001) and Ing. Petr Kmínek (2001-2003).

Berounské muzeum si žilo dlouhá léta v relativním poklidu, ale v poslední době zde docházelo k rychlým změnám. Například ve vedení muzea. V jeho čele stála jako pevný pilíř celých 39 let (1962-2001) PhDr. Jana Čapková, která byla díky své pečlivé, poctivé a pilné práci zárukou prosperity muzea.

Po jejím odchodu do důchodu nastoupil na místo ředitele ing. Petr Kmínek, velmi schopný, inteligentní a pracovitý člověk, který úspěšně provedl muzeum složitým obdobím přechodu pod nového zřizovatele - Krajský úřad Středočeského kraje. S tím souvisela např. centrální evidence sbírek, tedy soupis veškerých muzejních sbírek a jejich nahlášení na Ministerstvo kultury ČR. Petr Kmínek dále získal velký depozitář v Hořovicích, kde jsou ve vyhovujících prostorách shromážděny veškeré sbírky hořovického muzea. Podařilo se mu získat pro muzeum finanční prostředky, např. 1 500 000 Kč od Ministerstva financí ČR na stavbu geoparku. Úspěšně žádal finance i po nestátních fondech, např. na publikaci pověstí "Bylo nebylo". Operativně řešil složitou situaci po povodni v srpnu 2002, kdy v muzeu bylo 1,86 m vody a byly zcela zatopeny čtyři depozitáře a další prostory. Petr Kmínek působil jako ředitel v Muzeu Českého krasu od 1. dubna 2001 do 31. března 2003 a zažil zde nejhorší období za posledních třicet let existence muzea. Odešel údajně "za lepším".

Zřizovatel Muzea Českého krasu, Krajský úřad Středočeského kraje, vyhlásil výběrové řízení na místo ředitele. Od 1. dubna do 15. června 2003 byl pově-

řený vedením muzea PhDr. Zdeněk Kuchyňka, ředitel Sládečkova vlastivědného muzea v Kladně, který překlenul období bezvlády.

Z konkurzu vzešla jako ředitelka muzea RNDr. Karin Kriegerbecková, Ph.D. Své funkce se ujala 16. června 2003. Jejím hlavním úkolem je nyní pokračovat v odstraňování škod po povodni, zejména co se týče ošetření a vhodného uložení zasažených sbírek. Důležité bude i optimální využití rozlehlého přízemí muzejních budov na berounském náměstí. Po povodni již prošly přízemní prostory stavební opravou, stále se však používají odvlhčovače a sleduje se teplota a vlhkost. Po vyřešení těchto prioritních úkolů souvisejících s loňskou povodní bude možno vést muzeum již ve větším poklidu.

Karin Kriegerbecková se pustila do řešení složitých muzejních problémů velmi srdnatě s velkým pracovním nasazením. Nezbyvá, než jí popřát mnoho úspěchů v její nové funkci.

Celorepublikové kolokvium muzejníků v Brně

All-republic Colloquium of Museologists

Abstract

The all-republic colloquium with the up-to-date topic called "Museum as a legal entity in the legislative environment of the Czech republic and the EU" was held in Brno on 9-10 September, 2003. It was very useful because the museologists got a lot of interesting information from museum legislation.

Ve dnech 9.-10. září 2003 se v Brně uskutečnilo celorepublikové kolokvium na aktuální téma dnešního muzejnictví s názvem "Muzeum jako právnícká osoba v legislativním prostředí České republiky a Evropské unie". Kolokvium pořádala Asociace muzeí a galerií České republiky ve spolupráci s oddělením muzeologie Ústavu archeologie a muzeologie Filosofické fakulty Masarykovy univerzity a Moravskou galerií v Brně a za podpory Nadace Open Society Fond Praha a Ministerstva kultury ČR. Kolokvia se zúčastnilo 200 muzejníků z celé republiky, včetně čtyř pracovníků Muzea Českého krasu.

Program kolokvia byl strukturován do tří přednáškových sekcí, které probíhaly po oba dva dny semináře paralelně ve třech posluchárnách. Z podnětných přednášek to byly např. Mýty a omyly při správě sbírek (lektor RNDr. Jiří Žalman), Komunitární program EU Culture 2000 a jeho implementace v oblasti kulturního dědictví (lektorka PhDr. Eva Lukášová), Participace muzeí ve strukturálním programu EU Leader (lektor PhDr. Ladislav Čepička), Evropská unie a vývoz kulturních statků (lektorka PhDr. Dagmar Šefčíková), Knihovní zákon a jeho využití v oblasti muzeí a galerií (lektor PhDr. Vít Richter), Autorská práva k dílům výtvarného umění (lektor Martin Piškula), Poskytování veřejné podpory výzkumu a vývoji podle zákona č. 130/2002 Sb., souvislosti s vybranými právními předpisy (lektori Ing. Jan Marek, Ing. Vratislava Fremrová), Ochrana hudby v našem právním řádu a její využití v praxi muzeí

(lektor JUDr. Jan Kux), Proč je ochrana osobních údajů tématem pro muzea a galerie? (lektorka PhDr. Miroslava Matoušová), Dobrovolnictví a muzea (lektori PhDr. Olga Sozanská, PhDr. Jiří Tošner), Zákon o zbraních, střelivu a výbušninách, předpisy vydané k jeho provedení versus muzea ČR jako právnické osoby (lektor plk. Ing. Antonín Kreml).

Kolokvium bylo velmi přínosné, neboť muzejníci získali mnoho zajímavých informací z muzejní legislativy. Velmi důležité byly diskuse muzejníků a lektorů týkající se konkrétních situací v jednotlivých muzeích. Kolokvium však také nastínilo řadu problémů se kterými se muzejníci potýkají a v souvislosti se vstupem do Evropské unie ještě potýkat budou. Doufáme, že se celostátní kolokvium muzejníků bude konat pravidelně a přispěje k velmi potřebné větší informovanosti a orientaci v legislativě i v dalších oblastech muzejnictví.

Výstava »Spolupráce slovenských a českých jeskyňářů při výzkumu podzemí«

The Exhibition »Cooperation of the Slovak and Czech Speleologists in Cave Exploration«

Abstract

From 6 to 23 November 2003 there was an exhibition in the Museum of the Czech Karst in Beroun. It was called "Cooperation of the Slovak and Czech speleologists in cave exploration" and it was prepared by the colleagues from the Museum of Nature Preservation and Potboring in Liptovský Mikuláš. The exhibition informed visitors about the history of caving in Slovakia, in which a few generations of Czech potbblers participated in a large extent.

Dne 6. září 2003 se konala v Muzeu Českého krasu v Berouně vernisáž výstavy "Spolupráce slovenských a českých jeskyňářů při výzkumu podzemí". Výstavu připravili kolegové z Muzea ochrany přírody a jaskyniarstva v Liptovském Mikuláši. Autorem výstavy byl Ing. Peter Holúbek a výtvarníkem Valent Jančí. Oba muzejníci odvedli velmi precizní a poctivou práci.

Slavnostní otevření výstavy navštívili významné osobnosti, hlavně z řad jeskyňářů a muzejníků. Úvodní slovo měli: RNDr. Dana Šubová, CSc., ředitelka Muzea ochrany přírody a jaskyniarstva, Mgr. Bohuslav Kortman, předseda Slovenské speleologické společnosti, který zahájil výstavu hrou na kytaru a zpěvem slovenské jeskyňářské písně, RNDr. Dr. hab. Pavel Bosák, DrSc., člen předsednictva České speleologické společnosti a generální tajemník Mezinárodní speleologické unie. Za Muzeum Českého krasu promluvila geoložka RNDr. Irena Jančaříková. Přítomni dále byli: PhDr. Anna Matoušková, vedoucí odboru kultury a památkové péče Krajského úřadu Středočeského kraje, RNDr. Jaroslav Hromas a Mgr. Vladimír Lysenko, jeskyňáři a geologové, kteří pracovali v berounském muzeu a založili zde tradici výzkumu a dokumentace jeskyní a další vážení hosté. Celkem se vernisáže zúčastnilo přes padesát příznivců podzemí.

Výstava slavnostně otevřená 6. září trvala do 23. listopadu 2003. Informovala návštěvníky o historii výzkumu jeskyní na Slovensku, na které se velkou měrou podílelo několik generací českých jeskyňářů. Hlavní částí výstavy byly historické a současné fotografie jeskyní a jeskyňářů. Nechyběla ani speleologická literatura, plány jeskyní, korespondence mezi českými a slovenskými jeskyňáři, ukázky jeskyňářských pomůcek a pracovních nástrojů včetně figuríny jeskyňáře v overalu s veškerým vybavením. Výstava informovala také o návštěvách slovenských jeskyňářů v českých krasových oblastech.

Celkově dnes vlastně již mezinárodní výstava působila velmi mile a příjemně. Přesně to vystihla ve svém projevu ředitelka muzea v Liptovském Mikuláši když prohlásila, že společný stát Čechů a Slováků se sice rozdělil, ale přátelství zůstalo.

Seminář »Turistické aktivity v krasových oblastech«

The Seminar »Tourist Activities in Karst Regions«

Abstract

On 24 - 26 September 2003, the 11th year of the International School of Karst Nature Preservation was held in the Czech Karst. The event with the subject "Tourist activities in karst regions" was organized by the Authority of the Protected Landscape Area of the Czech Karst. There were 30 participants from Bohemia, Moravia, and especially from Poland.

Ve dnech 24. - 26. září 2003 se konal v Českém krasu XI. ročník Mezinárodní školy ochrany přírody krasových oblastí. Akci pořádala Správa Chráněné krajinné oblasti Český kras. Téma školy bylo "Turistické aktivity v krasových oblastech". Setkání se zúčastnilo 30 zájemců z Čech, Moravy a zejména z Polska. Školu zahájil úvodním proslovem vedoucí Správy CHKO Český kras Ing. Michael Pondělíček. Program semináře se skládal ze dvou částí - přednáškové a exkurzní. Přednášková část probíhala v obci Srbsko v bývalé restauraci "U lanovky". Vystoupilo zde 14 lektorů s velmi zajímavými příspěvky, např. Statistické zhodnocení návštěvnosti trempského ráje - lomů na Americe (lektor Mgr. Michael Pondělíček), Turistické využívání některých nezpřístupněných jeskyní v Českém krasu (lektor RNDr. Ondřej Jäger), Vznik a vývoj CHKO Český kras (lektor Ing. Petr Moucha), Koněpruské jeskyně - jediná veřejnosti zpřístupněná jeskyně Českého krasu (lektor Alexandr Komaško), Muzeum Českého krasu - poslání muzea a prezentace přírodních zajímavostí pro veřejnost (lektorka RNDr. Irena Jančaříková), Karst springs of Orle Gniazda Landscape Park as objects of touristic activity (lektor Dr. Andrzej Tyc), aj.

V rámci exkurzí navštívili účastníci školy Koněpruské jeskyně, hrad Karlštejn, Muzeum Českého krasu, lomy Trestanecký, Velká a Malá Amerika a údolí Hluboké v Karlštejně. Kromě exkurzí a přednášek nechybělo ani večer-

ní posezení u ohně s opékáním buřtů a s pivem, které vedlo k neformálním podnětným diskusím účastníků.

Mezinárodní škola ochrany přírody krasových oblastí měla díky výborné organizaci vysokou úroveň a všichni účastníci byli s jejím průběhem maximálně spokojeni.